

[Ole Vig Jensen]

de, der foregår i den embedsmandsgruppe, der er nedsat med henblik på at samordne og måske omdisponere inden for de støtteordninger, som vi har for unge under uddannelse, og hvorom man i regeringens redegørelse siger meget lidt. Man siger dog det meget væsentlige, at som et resultat af det udvalgsarbejde skulle vi gerne nå frem til, at vi, når det gælder passiv understøttelse, kan konvertere den i højere grad til uddannelsesorienterede støtteordninger. Jeg synes, at vi er i en situation i dag, hvor vi nok må erkende, at udvalgsarbejdet ikke er tilendebragt. Vi har ventet på det med spænding, men det må være muligt for enten undervisningsministeren eller arbejdsministeren at sige lidt om, hvor langt man er nået.

Endelig vil jeg med henblik på en debat, vi har haft her tidligere på ugen, sige, at når vi mangler uddannelsespladser til mange af vore unge – og det må vi leve med i nogle år endnu, om end vi gør os store anstrengelser for at udvide kapaciteten – virker det helt meningsløst, at vi på en række af vore frie skoler – jeg tænker i særlig grad på højskolerne – har en række tomme pladser, hvor unge mennesker, der er ledige, kunne udnytte en del af deres tid på fornuftig måde og få inspiration og et skub til at komme i gang på ny, og jeg vil gerne i dag endnu en gang opfordre regeringen til at gøre sig overvejelser om, hvordan vi sikrer, at unge kan udnytte det tilbud, som danske folkehøjskoler kan give.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Den fremlagte redegørelse består jo dels af en arbejdsmarkedsdel, dels af en uddannelsesdel, og jeg skal nøjes med at sige noget om uddannelsesafsnittet.

Jeg vil godt sige, at vi principielt er enige med regeringen i, at det er fornuftigt at nedsætte antallet af arbejdssøgende ved at tilbyde uddannelse, men vi mener, at det er groft, når regeringen nu vil til at give det udseende af, at man hellere vil have, at de unge mennesker tager en uddannelse, end at de går passivt arbejdsløse. Vi har hele efteråret set, hvordan man fra regeringens side sammen med forligspartierne har skåret ned inden for uddannelserne. Man har kaldt det planlægning og sagt, at det er en omlægning, der er tale om, men når vi nu ved, at arbejdsløshe-

den specielt inden for de unge grupper er et stort problem, hvorfor har man så ikke opretholdt de uddannelser, der var i forvejen, og så dertil lagt nogle nye? Der er jo meget brug for dem.

Vi har set nedskæringer på seminarierne, og vi har set, at studenterkurserne nu igen er kommet i søgelyset; de blev ligesom reddet i første omgang, men nu gør man det så besværligt for dem, at det nok går galt her til sidst alligevel.

Kodeordet ved alle disse nedskæringer er »betalingsbalancen«, men vi ved jo, at nedskæringer inden for det offentlige ikke har særlig meget indflydelse på betalingsbalancen, og vi mener derfor, det er et falsum, når man giver den grundelse. Vi mener, at regeringen står model til en planlægning, der medfører, at unge må gå passive, dels fordi de ikke kan få et arbejde, naturligvis, men også fordi der ikke er uddannelsesstilbud nok, sådan at man har det alternativ, som vi egentlig mener regeringen burde være forpligtet til at give. Vi ved også, at der til sommer vil være flere unge, end der vil være uddannelsespladser, og det er første gang, vi ser det, men på trods heraf har regeringen i hele efteråret skåret ned inden for uddannelserne.

Arbejdsministeren beklager i sin redegørelse, at der fortsat er et stigende antal gymnasieelever sammenholdt med det begrænsede antal pladser på de videregående uddannelser, men her har regeringen også selv været med til at skære ned. Der skal fyres lærere på universiteterne, og der bliver en mindre kapacitet på universiteterne. Jeg har været til et møde på Århus universitet, hvor man meget har beklaget, at man må gå tilbage med forskning, og at der skal nedskæres på undervisningen. Det er ikke plads, der mangler. Det er regeringens vilje til at udnytte den kapacitet, der er med hensyn til plads.

EFG er noget af det, der er opprioriteret i redegørelsen, og det er vi ganske tilfredse med, men vi må dog sige, at der er ikke noget nyt i det. Det var noget af det, hr. Arne Melchior var inde på, at det gode er ikke nyt, og det er EFG heller ikke. Der er faktisk taget en beslutning om, at vi skal opprioritere EFG, og det kan vi være tilfreds med i og med, at vi har været med til at tage den beslutning.

Men jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, hvordan det helt konkret går med at